

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

5.12.2007

B6-0508/2007

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

af Francis Wurtz

for GUE/NGL-Gruppen

om Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2008

Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2008

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2008 (KOM(2007)0640),
 - der henviser til den årlige politikstrategi for 2008 (KOM(2007)0065),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at 2008 vil blive et afgørende år for Europas fremtid, i løbet af hvilket der, ét år inden valget til Europa-Parlamentet i medlemsstaterne, skal træffes afgørelse om reformtraktaten, og til, at der trods dette spørgsmåls betydning ikke er gjort bestræbelser på at inddrage borgerne i debatten og beslutningstagningen om fremtidig politik,
- B. der henviser til, at EU-borgernes støtte af europæisk integration er aftagende, ikke på grund af en mangelfuld pr-politik, men fordi EU har vist sig at være ude af stand til at løse problemerne arbejdsløshed, fattigdom, ulighed og manglende demokrati,
- C. der henviser til, at arbejdstageres, forbrugeres og public service-brugeres kamp og modstand mod urimelige socialsikringsreformer, indkomstbeskæringer og privatiseringer og liberaliseringer af forsyningspligtigheder samt mod virksomhedsflytninger gennemtvunget og fremmet i kraft af EU's politik bliver stadig stærkere,
1. beklager dybt, at Kommissionens strategi og politik strider mod dens lovgivnings- og arbejdsprograms slogan om, at borgerne skal sættes i højsædet, og er derfor af den opfattelse, at Kommissionen og Den Europæiske Union må foretage en gennemgribende omlægning af deres politik;
 2. kræver, at der iværksættes en dybdegående debat med borgerne om Den Europæiske Unions fremtid, og at der gennemføres folkeafstemninger om reformtraktaten i alle medlemsstaterne;

For flere og bedre offentlige tjenesteydelser og fremme af social, økonomisk og territorial samhørighed

3. er dybt bekymret over den stadig hurtigere liberaliserings- og dereguleringsproces i mange sektorer, da den bringer beskæftigelsen, de ydede tjenesteydelsers kvalitet og fremtiden for offentlige tjenesteydelser i EU i fare; er navnlig bekymret over, at Kommissionen stik imod al fornuft ønsker at holde fast ved og fortsætte liberaliseringen inden for lufttransport og luftkontrol uden nogen form for garanti i hverken social henseende eller sikkerhedshenseende; erindrer om, at det første kriterium for disse sektorer, dvs. lufttransport og andre sektorer, som kan være forbundet med sikkerhedsmæssige konsekvenser for personer og varer, må være tjenesteydelsernes kvalitet og høje

sikkerhedsniveauer og ikke rentabilitet; noterer sig søfartspakken; afviser ethvert nyt forsøg på at omgå afstemningsresultaterne i Europa-Parlamentet, som to gange har forkastet liberaliseringen af havnetjenester;

4. kræver et moratorium for liberaliseringspolitikker og opfordrer Kommissionen til sammen med de relevante aktører at foretage undersøgelser af de økonomiske og sociale følger af liberaliseringspolitikker;
5. fremhæver den betydning, som offentlige tjenesteydelser og ydelsen heraf har for fremme af social, økonomisk og territorial samhørighed i EU; kritiserer skarpt forudindtagetheden mod staten som leverandør af tjenesteydelser af almen interesse og kræver, at offentlige goder placeres under den offentlige forvaltning; kræver styrkelse af statens rolle i forbindelse med regulering af og deltagelse og intervention på markedet samt bedre lovrammer, særlig for så vidt angår kapitalmarkeder;
6. udtrykker dyb bekymring over Kommissionens hensigt - afspejlet i udtalelser fra kommissær Mandelson - om at revidere det defensive handelsinstrument (TDI) til fordel for de virksomheder, der flytter deres produktion fra Europa til tredjelande, hvor produktionsomkostningerne er lavere som følge af lave sociale og økologiske standarder og lave lønninger;
7. erindrer om sit krav om, at der på EU-plan skabes en lovramme, der straffer flytning af virksomheder inden for og uden for EU; mener, at offentlig virksomhedsstøtte på nationalt plan og EU-plan bør være knyttet til virksomhedernes langsigtede engagement i regional udvikling og beskæftigelse, og at der ikke bør ydes støtte, som kan anvendes til fremme af virksomhedsflytninger; opfordrer til en styrkelse af arbejdstagerrepræsentanternes rolle i virksomhedsbestyrelser og strukturelle managementbeslutninger;
8. konstaterer, at antallet af virksomhedssammenslutninger i de senere år er steget særdeles hurtigt i mange sektorer med heraf følgende negative konsekvenser for forbrugere, arbejdstagere og små og mellemstore virksomheder; kræver derfor, at Kommissionen i langt højere grad griber ind for at bekæmpe karteldannelser, og at man opgiver at føre en politik, der først og fremmest tager sigte på at fremme europæiske kæmpevirksomheder;
9. noterer sig Kommissionens hensigt om at foretage en gennemgang af Den Monetære Union ti år efter lanceringen af ØMU'en; mener, at EU's penge- og finanspolitik har været restriktiv som følge af dens overordnede mål om prisstabilitet og budgetkonsolidering i tråd med stabilitets- og vækstpagten; understreger, at processen med nominal konvergens i retning af euroen og hvad heraf fulgte har indvirket negativt på den økonomiske og beskæftigelsesmæssige vækst, på den sociale og økonomiske samhørighed og den reelle konvergens mellem EU's medlemsstater og på de offentlige investeringer, hvilket bringer det nuværende begrænsede økonomiske opsving og bekæmpelsen af arbejdsløsheden i fare;

Erstatning af den nuværende Lissabon-agenda med en agenda for et socialt Europa

10. gentager sin kritik af Lissabon-strategien, som inden for EU har været det vigtigste instrument til fremme af liberaliseringen og privatiseringen af den offentlige sektor samt til fremme af arbejdsmarkedernes fleksibilitet og tilpasningsevne, løntilbageholdenhed og

åbning af størstedelen af socialsikringssektoren, herunder pensions- og sundhedsområdet, for private interesser;

11. understreger, at tiden nu er inde til en ny strategi for at skabe nye muligheder for EU såsom muligheder for fuld beskæftigelse, anstændige job med tilknyttede rettigheder, bedre lønninger, social og økonomisk samhørighed og social beskyttelse for alle til sikring af den højeste levestandard; understreger endvidere, at disse nye muligheder skal tage hensyn til udviklingsbehovene i de enkelte medlemsstater, navnlig de mindst udviklede medlemsstater, fremme den reelle konvergens og bidrage til at mindske de store udviklingsmæssige forskelle mellem medlemsstaterne og de nuværende økonomiske, sociale og regionale uligheder;
12. understreger, at revisionen af den europæiske beskæftigelsesstrategi (EBS) og de integrerede retningslinjer for perioden 2008-2010 ikke må baseres på Kommissionens flexicurity-begreb, men i stedet som sit centrale reference- og udgangspunkt skal benytte begrebet "godt arbejde" med stor vægt på fremme af kvalitet i arbejdet, forbedret social sikkerhed og social integration, højere lønninger, forbedring af eksisterende arbejdstagerrettigheder og indførelse af nye, fremme af bedre styring af sociale risici og forening af arbejdsliv og privatliv;
13. opfordrer Kommissionen til at trække sit forslag om ændring af direktivet om arbejdstid tilbage og til at indlede overtrædelsesprocedurer mod de medlemsstater, der ikke overholder det eksisterende arbejdstidsdirektiv og Domstolens domme vedrørende tilkaldevagter; forventer, at Kommissionen forelægger et nyt revideret forslag, der tager sigte på at udfase opt-out-muligheden og pålægger arbejdsgiverne konkrete forpligtelser til at indføre arbejdstidsordninger, som gør det lettere at forene arbejdsliv og privatliv;
14. noterer sig Kommissionens hensigt om at foreslå en revision af direktivet om europæiske samarbejdsudvalg (94/45/EF); opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til Parlamentets beslutning fra september 2001 om dette spørgsmål; understreger, at arbejdstagerrepræsentanter i europæiske samarbejdsudvalg skal have ret til at blokere omstruktureringsforanstaltninger i en vis periode - også omstruktureringsforanstaltninger i relation til virksomhedssammenslutninger og virksomhedsovertagelser - for at give arbejdstagerrepræsentanterne mulighed for at udarbejde en alternativ plan, som skal gøres til genstand for forhandlinger med ledelsen;
15. glæder sig over Kommissionens hensigt om at forelægge et forslag til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling uden for beskæftigelse, og kræver, at direktivet sikrer et højt niveau for beskyttelse mod forskelsbehandling;
16. noterer sig Kommissionens hensigt om at foreslå en revision af direktiv 92/85/EØF om beskyttelse af gravide kvinder, nybagte mødre og ammende, og kræver, at denne revision fører til store forbedringer af beskyttelsesniveauet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer;
17. glæder sig over Kommissionens hensigt om at forelægge forslag til en henstilling om aktiv indslusning; understreger, at man i denne sammenhæng må behandle spørgsmålene om mindstelønninger og om indkomststøtte med henblik på social indslusning uden at

sætte spørgsmålstejn ved medlemsstaternes eksisterende bestemmelser;

18. fremhæver betydningen af en stærk og veludstyret offentlig sundhedssektor; afviser tanken om enhver form for privatisering i denne sektor; opfordrer Kommissionen til at fremme politikker, der sikrer høje kvalitetsstandarder og en ligelig ydelse af sundhedstjenesteydelser; finder, at der er behov for større klarhed og øget information om sundhedstjenesteydelser for at sikre, at forbrugerne er beskyttede og velunderrettede, når de søger sundhedspleje i andre medlemsstater; kræver, at der udarbejdes et EU-charter om patientrettigheder, som kan bidrage til at hæve standarderne og tjene som en rettesnor for forbrugere af sundhedstjenesteydelser;

For at påtage sig ansvar i indsatsen for at finde en løsning på problemet med klimaændringer

19. understreger, at EU på internationalt plan spiller en førende rolle i indsatsen for at finde en løsning på problemet med klimaændringer, og anmoder Kommissionen om at sikre, at der på Bali-klimakonferencen i december 2007 nås til enighed om et færdigudarbejdet og ambitiøst mandat til at iværksætte forhandlinger om ordningerne efter 2012; opfordrer Kommissionen til som et presserende anliggende at opstille mulige tilgange til perioden efter 2012, til at fremskynde tidsplanen for forslaget til direktiv om CO₂-opsamling og -lagring med henblik på tidlig vedtagelse og for revisionen af direktivet om emissionshandelsordningen og til at tilskynde til en hurtig opfølgning med henblik på gennemførelse af forslagene i hvidbogen om tilpasningen til klimaændringernes konsekvenser;
20. understreger, at der i 2008 må forelægges et lovgivningsmæssigt forslag som følge af Fællesskabets strategi med at begrænse CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer med henblik på at nå EU-målsætningen om 120g CO₂/km senest i 2012;
21. beklager, at to vigtige miljøretsakter, som bekendtgjordes i Kommissionens årlige politikstrategi for 2008, ikke er med i programmet, nemlig et lovgivningsmæssigt forslag om begrænsning af nitrogenoxidemissioner fra fly og et lovgivningsmæssigt forslag om begrænsning af emissioner fra skibe; opfordrer Kommissionen til at medtage de fornødne lovgivningsmæssige forslag i sit lovgivnings- og arbejdsprogram for 2008;
22. understreger, at EU's målsætning om at konvergere i retning af mere bæredygtige transportformer langt fra er nået; understreger endvidere, at det haster med at træffe effektive transportforanstaltninger i overensstemmelse med princippet om bæredygtighed og med at fremme investeringer i mere miljøvenlige transportformer; kræver, at Kommissionen senest i juni 2008 forelægger en vurdering og beregning af alle transportens eksterne omkostninger og disses internalisering, ledsaget af en analyse af konsekvenserne for alle transportformer af internalisering af eksterne omkostninger; påpeger, at Kommissionen bør foreslå en EU-afgift på petroleum;

For en bæredygtig energipolitik

23. forkaster processen med liberalisering af energimarkedet og opfordrer Kommissionen til

at koncentrere sin strategiske analyse af EU's energipolitik om de skadelige virkninger af en liberalisering af energimarkedet i form af betydelige prisstigninger (langt over stigningerne i råvarepriserne) samt om garantier for elektricitetsforsyningen;

24. mener, at medlemsstaterne og EU er nødt til at gøre sig store anstrengelser for komme ud af deres afhængighed af fossile brændstoffer og vende den nuværende ikke-bæredygtige udvikling; understreger, at økologisk og social bæredygtighed skal stå i centrum for EU's og medlemsstaternes offentlige investeringsprogrammer; bemærker, at investeringer bør rettes mod fremme af vedvarende energikilder, afkobling af økonomisk vækst fra øget energi- og ressourceforbrug, bedre energieffektivitet og fremme af energibesparelser gennem en begrænsning af det samlede energiforbrug;
25. finder, at der bør lægges større vægt på forbedring af energieffektivitetsforanstaltninger, brug af vedvarende energikilder og fremme af kraftvarmeteknologier, og understreger, at der er et presserende behov for særlige politikker til fremme af vedvarende energikilder til elektricitet, opvarmning og nedkøling; understreger, at bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre skal være mere horisontale, end Kommissionen forestiller sig, og være centrale elementer for nøglemålsætningerne i den europæiske strategi for bæredygtig udvikling;
26. erkender, at energibesparelser og energirelaterede politikker vil blive den største udfordring i årene fremover, navnlig på baggrund af det igangværende arbejde med og færdiggørelsen af et europæisk gas- og elforsyningsnet, og understreger behovet for at afslutte debatten om energipakken og nå til enighed med Rådet inden det næste valg til Europa-Parlamentet; understreger betydningen af den energilovgivning, der er blevet bekendtgjort, og hvordan formålet er ved hjælp af bindende bestemmelser at nå de tre 20 % mål for energibesparelser, anvendelse af vedvarende energikilder og specifikke nationale mål inden for rammerne af et fælles EU-loft for emissionshandelsordningen;
27. sætter pris på Kommissionens tilgang med klart at definere, hvad der forstås ved vedvarende energikilder, og præcisere, at de ikke omfatter hverken atomenergi eller CO₂-opsamlings- og -lagringsteknologier;
28. understreger, at det i EU haster med at få behandlet spørgsmålet om bæredygtig produktion af biomasse til biobrændstoffer for at sikre, at EU's foranstaltninger til begrænsning af klimaændringerne ikke får negative følger for de lande, der producerer biomasse; udtrykker bekymring over Kommissionens løsning med at indføre en certificeringsordning for produktionen af bæredygtige biobrændstoffer i EU og kun fastsætte bestemmelser for import fra tredjelande; understreger behovet for ikke kun i EU at undgå enhver fare for afskovning og for forringelse af jordbunden og naturressourcerne samt mangel på tilstrækkelige fødevarerforsyninger til alle berørte befolkninger; finder det vigtigt at foretage en grundig analyse af de fordele, man regner med at opnå i form af reelle begrænsninger af drivhusgasserne takket være den nye generation af biobrændstoffer; understreger, at det ved hjælp af miljømæssige, sociale og økonomiske kriterier må sikres, at indførelsen af biobrændstoffer overholder kravet om bæredygtighed;

Sikring af fødevarerikigheden og høje kvalitetsstandarder i landbrugsproduktionen

29. beklager, at Kommissionen ikke betragter fødevarer sikkerhed som en prioritering for sit lovgivnings- og arbejdsprogram for 2008, og opfordrer derfor kraftigt Kommissionen til at træffe fyldestgørende foranstaltninger til sikring af garantier for fødevarer sikkerheden og fødevarer kvaliteten på det indre marked;
30. understreger, at Kommissionen som risikostyringsorgan i risikoanalyseprocessen også bør påtage sig sit ansvar for at videregive oplysninger om risici, og opfordrer den indtrængende til at gøre dette klart i alle de foranstaltninger, der træffes på fødevarer sikkerhedsområdet;
31. beklager, at Kommissionen ikke har gjort den nye ernæringsprofilordning til en kommunikationsprioritering for 2008, og anmoder den om at træffe fyldestgørende foranstaltninger til sikring af, at EU-borgerne er tilstrækkeligt underrettede om fremskridtene med og gennemførelsen af ernæringsprofilordningen;
32. understreger nødvendigheden af at revidere de eksisterende direktiver om fødevarer tilsætningsstoffer (ophævelse af direktiv 62/2645/EØF, 65/66/EØF, 78/663/EØF, 78/664/EØF, 81/712/EØF, 89/107/EØF, 94/35/EF og 95/2/EF og afgørelse 292/97/EF og 2002/247/EF); mener, at alle de tilsætningsstoffer, der allerede findes på markedet, bør underkastes en fornyet vurdering, at de kun bør anvendes, hvis de er forbundet med fordele for forbrugerne, at de ikke må vildlede forbrugerne med hensyn til specifikke kvaliteter, at de ikke må indvirke negativt på miljøet, at der bør sikres større retlig klarhed med hensyn til definitioner, at tilladelser til anvendelse af tilsætningsstoffer regelmæssigt bør tages op til fornyet overvejelse, og at der bør tages hensyn til de med nanoteknologi forbundne sundhedsrisici gennem fastlæggelse af særskilte grænseværdier;
33. beklager, at to sundhedsrelaterede foranstaltninger, som bekendtgjordes i den årlige politikstrategi for 2008, ikke er med i Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2008 ("Udvikling af rammebestemmelser for Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets (EFSA) risikovurdering af genmodificerede fødevarer og foderstoffer" og "Modernisering af lovgivningen for medicinsk udstyr med henblik på at forbedre patient- og brugersikkerheden og sikre klare lovgivningsmæssige rammer); opfordrer Kommissionen til at medtage de fornødne lovgivningsmæssige forslag i sit lovgivnings- og arbejdsprogram for 2008;
34. forholder sig ret kritisk til Kommissionens meddelelse om den såkaldte helbredsundersøgelse af den fælles landbrugspolitik med henblik på dennes forenkling, navnlig fordi den holder fast ved metoden med at afkoble støtten fra produktion, opretholder den uretfærdige fordeling af støtte mellem såvel producenter som lande og fremmer modellen med intensivt landbrug med heraf følgende negative konsekvenser for fødevarer kvaliteten; beklager, at Kommissionen ikke fremsætter forslag til løsninger på problemerne med familiebedrifter og små og mellemstore bedrifter, hvis overlevelse sættes på spil af betingelserne i den nye fælles landbrugspolitik;
35. mener, at der i forbindelse med den fremtidige revision af den fælles landbrugspolitik bør sikres en mere retfærdig fordeling af direkte støtte for at frigive finansielle ressourcer, og at der i den forbindelse skal tages udgangspunkt i større lighed, indføres et loft for støtte pr. bedrift og foretages en forhøjelse af den procentdel af støtten, der udbetales til

landbrugere, der ikke modtager tilstrækkelig støtte fra den fælles landbrugspolitik (modulation); finder, at de således opnåede besparelser bedst anvendes til kompensation og landbrugsmiljøforanstaltninger;

36. påpeger, at det grundlæggende princip for en fælles landbrugspolitik bør være princippet om fødevarerens suverænitæt for alle, og at hovedmålet for landbrugsproduktion bør være produktion af sunde kvalitetsfødevarer i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesbehovene;
37. mener, at produktionen af biogas på grundlag af biomasse, særlig biomasse fra kommunalt affald, bør tillægges særlig betydning; erkender, at biobrændstoffer spiller en rolle som et middel til nyttiggørelse af overskud, men henleder opmærksomheden på de negative indvirkninger af produktion af bioalkohol og biodiesel, navnlig når en sådan produktion er ensbetydende med anvendelse af landbrugsenergi af grøder og knappe produktionsfaktorer med indvirkninger på landbruget til følge; understreger, at det for at nå frem til en bæredygtig udvikling kendetegnet ved miljømæssig balance er vigtigt at fremme landbrug, hvis primære funktion er fødevarerproduktion, og det grundlæggende princip om fødevarerens suverænitæt;

For en bæredygtig fiskeripolitik

38. mener, at fiskeriressourcernes bæredygtighed har grundlæggende betydning for sikringen af fiskeriaktivitet og af fiskeriets overlevelse; finder det vigtigt at skabe balance mellem den samfundsøkonomiske situation og miljømæssig bæredygtighed; er af den opfattelse, at der må indføres en mekanisme for støtte eller kompensation til fiskere, der berøres af programmer til genopretning af bestandene eller andre foranstaltninger til øget beskyttelse af økosystemer, navnlig i mindre gunstigt stillede områder;
39. gentager sin opfordring til Kommissionen om at anlægge en bredere synsvinkel i forbindelse med foranstaltninger til beskyttelse af det marine miljø og genopbygning af nedfiskede bestande, navnlig ved som et supplement til de nuværende forvaltningsmetoder at tage hensyn til og undersøge andre faktorer med en betydelig indvirkning på det marine miljø og fiskeriressourcernes tilstand, f.eks. kyst- og havforurening, spildevand fra industri og landbrug, opmudring på åbent hav og søtransport; anmoder Kommissionen om at tage et fællesskabsinitiativ på dette område;
40. er bekymret over, at der i visse fiskerisektorer kan konstateres en klar skævhed mellem indkomstniveauet i samfundsgrupper, der lever af fiskeri, og indkomstniveauet i andre dele af befolkningen, og at denne skævhed forværres af, at førstnævnte gruppers indkomst påvirkes af usikkerheden ved fiskeri, fisks svingende værdi og udgifterne til visse produktionsfaktorer; mener, at fællesskabspolitikkerne bør revideres for at sikre en rimelig levestandard for mennesker, der lever af fiskeri, navnlig ved at forbedre balancen mellem fiskernes indkomst og udgifter;
41. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at forelægge en meddelelse om retningslinjerne for og et forslag til revision af den fælles markedsordning for fiskeriprodukter; mener, at man bør prioritere en forbedring af prisfastsættelsen på første salgssted gennem tilpasning af eksisterende interventionsmekanismer eller skabelse af nye for at opfylde behovene i

medlemsstaternes fiskerisektorer og for at bidrage til en mere retfærdig fordeling af merværdien hele vejen op gennem værdikæden i sektoren;

Bedre forbrugerbeskyttelse

42. konstaterer, at Kommissionen har til hensigt at forelægge et forslag til rammedirektiv om forbrugernes kontraktmæssige rettigheder; kræver, at et sådant horisontalt instrument ikke baseres på princippet om maksimal harmonisering, men på at skabe de rigtige betingelser for et højt niveau for EU-dækkende minimumsstandarder, som gør det muligt for medlemsstaterne at vedtage strengere bestemmelser;
43. opfordrer Kommissionen til at følge Parlamentets retningslinjer for udviklingen af den såkaldte nye tilgang til revisionen af det indre marked; kræver en styrkelse af markedstilsynsorganernes rolle for at sikre, at produkter, der kan være til fare for en persons sundhed eller sikkerhed, for miljøbeskyttelsen eller for andre relevante spørgsmål af offentlig interesse, trækkes tilbage; opfordrer Kommissionen til i dette øjemed at styrke sit samarbejde med nationale og tværnationale forbrugerorganisationer;
44. henleder opmærksomheden på manglen på forbrugertillid som følge af den senere tids tilbagetrækninger af farlige produkter fra markedet og kræver en stramning af Kommissionens og medlemsstaternes relevante myndigheders forpligtelser til at informere offentligheden om farlige produkter og træffe foranstaltninger;
45. understreger, at den nye udvikling af avancerede terapier såsom genterapi, somatisk celleterapi og vævsmanipulation må følges meget nøje, og at alle patienter og forbrugere overalt i medlemsstaterne skal gives adgang til korrekt information om pålidelige behandlinger og sikre lægemidler, således at der kan tilbydes den bedst mulige sundhedspleje;

Forbedring af miljøbeskyttelsen

46. erkender, at beskyttelsen og den bæredygtige udnyttelse af biodiversitet er en vigtig faktor for bæredygtig udvikling på lang sigt og bør gøres til en fremtidig prioritering; finder, at handlingsplanen for biodiversitet for perioden indtil 2010 og frem og temastrategien for naturressourcer mangler ambition og fokus til trods for det forhold, at mangel på biodiversitet betyder et uigenkaldeligt tab af, hvad økosystemer gør for samfundet og økonomien; opfordrer Kommissionen til at begynde at udarbejde en ny handlingsplan for biodiversitet for de kommende 30 år;
47. mener, at den i den årlige politikstrategi for 2008 omtalte styrkelse af EU's civilbeskyttelsesordning og udvikling af en integreret strategi til forebyggelse af katastrofer, der opstår inden for EU eller i de lande, der deltager i ordningen, er meget vigtige, og opfordrer Kommissionen til at medtage civilbeskyttelsesspørgsmålet i sit lovgivningsprogram for 2008;

Nej til sænkning af eksisterende kvalitetsstandarder og lempeligere bestemmelser

48. understreger med hensyn til den strategiske gennemgang af programmet for bedre

lovgivning, at økonomiske, sociale og økologiske konsekvensanalyser skal være en central rettesnor for Kommissionens foreslåede initiativer vedrørende bedre lovgivning, således at der ikke i stedet fokuseres snævert på at begrænse virksomhedernes administrationsudgifter og på at fjerne hindringer for virksomheders konkurrencedygtighed; forkaster Kommissionens tendens til at omgå Europa-Parlamentet ved at foreslå soft law-bestemmelser i stedet for lovgivning;

49. kræver, at gennemgangen af endnu ikke vedtagne forslag og gennemførelsen af det rullende forenklingsprogram ikke fører til en sænkning af de eksisterende kvalitetsstandarder og lempeligere bestemmelser, navnlig med hensyn til så følsomme områder som forenklingen af bestemmelserne om affald af elektrisk udstyr, af lovgivningsrammen for biocider og af reglerne for lægemidler, hvor der må opretholdes høje miljø-, sikkerheds- og sundhedsmæssige standarder;
50. påpeger, at en det i en undersøgelse, der for nylig blev foretaget for Europa-Parlamentets Udvalg om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, konkluderedes, at rækkevidden og kvaliteten af Kommissionens analyser af samfundsmæssige følger hidtil har været meget ringe, og at der i adskillige tilfælde slet ikke var blevet foretaget en sådan analyse; understreger, at revisionen af den fælles metode til konsekvensanalyse må afhjælpe denne situation; understreger endvidere, at rigtige konsekvensanalyser skal indeholde en evaluering med lige vægt på de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af en eventuel lovgivning;

Nej til repressive foranstaltninger til forhindring af immigration

51. udtrykker bekymring over de dagligt forekommende humanitære tragedier ved EU's grænser, hvor i tusindvis af migranter er omkommet; mener ikke, at Frontex's stadige patruljeringer løser problemerne; finder, at det bedste middel til at undgå denne humanitære tragedie ville være at åbne lovlige kanaler for immigration;
52. glæder sig over Kommissionens hensigt om at revidere "Dublin II"-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 343/2003) og opfordrer indtrængende til, at der i forbindelse med denne revision nås til enighed om en mekanisme for deling af byrden for at sikre, at medlemsstaterne hver især påtager sig en rimelig del af ansvaret, og at modtagerlandene ikke står tilbage uden hjælp;
53. forventer, at EU-bestemmelserne om migrerende arbejdstagere tager fuldt hensyn til sociale kriterier og behovet for at forbedre migranternes sociale situation i stedet for udelukkende at fokusere på økonomiske fordele for virksomhederne;
54. påpeger, at forslaget til direktiv om indrejse- og opholdsvilkår for højt kvalificerede arbejdstagere kunne forårsage hjerneflugt fra fattige lande og er bekymret over følgerne heraf; finder det nødvendigt straks at åbne kanaler for lovlig migration også for ufaglærte arbejdstagere og ikke kun for sæsonarbejdere;
55. er i betragtning af, at Frontex- og Rabit-indsatsholdene har været en stor fiasko, imod forslaget om at etablere et europæiske grænseovervågningssystem; understreger, at alle EU-aktioner ved EU's sydlige ydre grænser bør prioritere redningen af mennesker på havet og ikke kriminaliseringen af dem;

For retsstatsforhold og gensidigt fordelagtigt samarbejde på området for internationale forbindelser

56. glæder sig over den nylige meddelelse med titlen "State building for peace in the Middle East: an EU action strategy"; kræver, selv om det priser Kommissionens vilje til forsat at engagere sig i stabiliserings- og genopbygningsbestrebelse, at EU kommer til at spille en aktiv rolle i sikringen af gennemførelsen af FN's resolutioner og opnåelsen af fred i regionen;
57. gentager, at det støtter det arabiske fredsiniciativ, og giver udtryk for sin faste overbevisning om, at kun en ende på besættelsen og etablering af en palæstinensisk stat, som er baseret på 1967-grænserne og har Østjerusalem som hovedstad, og en retfærdig løsning for palæstinensiske flygtninge baseret på FN's Generalforsamlings resolution 194 af 11. december 1948 kan sikre varig fred og sikkerhed og stabilitet i regionen; glæder sig over, at der i Annapolis nåedes til enighed om at indlede endelig status-forhandlinger uden forhåndsbetingelser, og kræver, at alle aktioner, som kommer disse forhandlinger i forkøbet, bringes til ophør; beklager derfor, at der er sket en forværring af situationen i området; understreger, at Israel må opfylde sine internationale forpligtelser, indstille al bosættelsesaktivitet, herunder naturligt vækst, indstille opførelsen af den ulovlige mur og rive den ned, løslade politiske fanger, herunder alle medlemmer af Det Palæstinensiske Lovgivningsråd, og afholde sig fra enhver anvendelse af kollektive afstraffelser; kræver,

at en forbedring af de bilaterale forbindelser gøres afhængig af Israels opfyldelse af sine folkeretlige forpligtelser;

58. opfordrer Kommissionen til at forelægge en handlingsplan for Gaza, som bør indeholde forslag til, hvorledes den forværrede situation i Gaza kan gribes an, og til, hvorledes den humanitære krise kan imødegås, hvorledes gennemførelsen af aftalen om adgang og bevægelighed kan sikres, og hvorledes man kan deltage i bestræbelserne på straks at løfte blokaden; understreger betydningen af at etablere den nødvendige forbindelse mellem Vestbredden og Gaza for at sikre en sammenhængende fremtidig palæstinensisk stat, som udgør én politisk, geografisk og økonomisk enhed;
59. giver udtryk for alvorlig bekymring over situationen i Irak og Afghanistan; er af den opfattelse, at der ikke kan opnås stabilisering med militære midler, og at respekt for suverænitet og territorial integritet og hjælp til disse landes økonomiske og sociale udvikling bør være hjørnestenen i EU's politik over for dem;
60. er bekymret over, at spørgsmålet om irakiske flygtninge kunne bringe den regionale stabilitet i fare, hvis ikke der straks tages fat på det i alle dets aspekter; opfordrer derfor Kommissionen til at forelægge forslag til, hvorledes dette spørgsmål kan gribes an, navnlig spørgsmålet om genbosættelse, og insisterer på, at der påhviler det internationale samfund og navnlig besættelsesmagterne et ansvar for straks at søge at finde en løsning på denne humanitære og politiske katastrofe;
61. udtrykker dyb bekymring over tyrkiske troppers militære aktioner på den anden side af grænsen til det nordlige Irak; opfordrer Kommissionen til i tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet at insistere på, at Tyrkiet tilslutter sig dens engagement i gode naboskabsforbindelser og afholder sig fra enhver form for krænkelse af Iraks territoriale integritet samt sørger for at gøre situationen ved den tyrkisk-irakiske grænse mindre spændt;
62. støtter EU-udvidelsesprocessen, men mener, at tiltrædelsesforhandlingerne med kandidatlande og stabiliserings- og associeringsprocessen bør respektere de berørte befolkningers sociale og økonomiske interesser og rettigheder, finde sted i et tempo, som de pågældende landes økonomier har råd til, og ikke gennemtvinge frihandelsaftaler, som skader aftalernes svage parter;
63. udtrykker bekymring over stagningen af reformprocessen i Tyrkiet på et tidspunkt, hvor tiltrædelsesforhandlingerne skrider frem med åbningen af nye kapitler; erindrer om, at fuld overholdelse af politiske kriterier bør prioriteres, og at manglende fremskridt i denne henseende vil få alvorlige følger for forhandlingsprocessen; understreger, at Tyrkiets fuldstændige gennemførelse af den tillægsprotokol, der udvider associeringsaftalen EU-Tyrkiet til at omfatte de ti nye medlemsstater, og som blev undertegnet af Tyrkiet i juli 2005, er en grundlæggende forudsætning for en vellykket fortsættelse af tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet;
64. konstaterer, at Kommissionens program indeholder planer om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftaler med de vestlige Balkanlande; minder Kommissionen om, at Kosovo i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999 er en del af Serbien, og at enhver EU-holdning vedrørende provinsens fremtidige status og bistand til

og samarbejde med Kosovo fuldt ud bør respektere de folkeretlige bestemmelser;

65. glæder sig over, at Kommissionen er rede til at udbygge forbindelserne med lande, der ligger tæt på Europa; kræver, at disse forbindelser udvikles ud fra princippet om reelle partnerskaber og under fuld respekt for de pågældende landes befolkningers interesser og ikke med det formål at absorbere disse landes ressourcer, navnlig deres energiresourcer, til fordel for EU-kapital; beklager, at den europæiske naboskabspolitik ikke beskæftiger sig med de sociale konsekvenser af overgangsfaser i nabolandene og heller ikke foreslår støtteforanstaltninger til afhjælpning af dem;
66. beklager, at der med undtagelse for dialog ikke er planlagt initiativer med henblik på en udbygning af forbindelserne med landene i Middelhavsområdet, og at man ikke forestiller sig en multilateral, men derimod en bilateral tilgang til disse forbindelser med det formål at kontrollere udviklingen langs EU's sydlige grænser;
67. beklager, at Kommissionen ikke har planlagt initiativer til forhindring af våbenspredning og fremme af nedrustning; understreger betydningen af at forhindre et nyt våbenkapløb i Europa som følge af planerne om at installere nye missilskjoldsystemer i EU's medlemsstater; insisterer på, at aktiviteter i det ydre rum udelukkende må være af fredelig karakter; understreger, at det haster med nye initiativer mod spredning af masseødelæggelsesvåben, navnlig atomvåben; gentager, at det støtter etableringen af en atomvåbenfri zone i Mellemøsten, og glæder sig i denne henseende over EU's bestræbelser på at finde en forhandlingsløsning med Iran; mener, at det er af fundamental betydning at etablere en atomvåbenfri zone omfattende alle europæiske lande som et bidrag til at skabe en verden uden atomvåben;
68. beklager, at Kommissionen i sit lovgivningsprogram for 2008 ikke vier udviklingspolitikken tilstrækkelig opmærksomhed; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at fortsætte arbejdet med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene, men opfordrer den til udelukkende at benytte udviklingsinstrumentet og de hertil disponible midler til udviklingsformål; forkaster på det kraftigste ethvert forsøg på at anvende udviklingsmidler til militære formål; fremhæver i denne henseende den grundlæggende betydning af gennemsigtighed og klare ansvarsforhold i forvaltningen af finansielle midler, der overføres til forskellige fonde og projekter; er fast besluttet på at udøve sin ret til demokratisk kontrol på effektiv vis for at forhindre et sådant misbrug af midler;
69. glæder sig over det kommende EU-Afrika-topmøde og kræver nye retfærdige og afmilitariserede forbindelser mellem EU og Afrika, som begunstiger de svagere afrikanske parters interesser og sociale og økonomiske udvikling og ikke indeholder målsætninger om at udnytte kontinentets rige naturressourcer eller neokoloniale ambitioner; insisterer på, at bæredygtig udvikling, fattigdomsudryddelse, bekæmpelse af pandemier og klimaændringer, migration, ørkendannelse, fremme af lighed mellem kønnene, sikkerhed og behørig forvaltning af offentlige goder skal være noget, parterne i fællesskab engagerer sig i, og være de overordnede mål for samarbejdet mellem EU og Afrika, og understreger, at millenniumudviklingsmålene spiller en central rolle i denne forbindelse, eftersom de udgør en globalt aftalt ramme for disse målsætninger;
70. er bekymret over forsinkelserne i ratificeringen af den reviderede Cotonou-aftale, som

risikerer at vanskeliggøre gennemførelsen af den 10. Europæiske Udviklingsfond, hvilket sandsynligvis vil resultere i en nedgang i den årlige støtte til AVS-EU-samarbejdet, og opfordrer derfor Kommissionen til at hjælpe med til at afslutte ratificeringsprocessen hurtigst muligt;

71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.